A°. 1832.

N°. 32.

DONDERDAG DEN 19den APRIL.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

PUBLICATIE.

Houdende ampliatie op art. 68 van de Publicatie, betrekkelijk het heffen der belasting op de erfvolgingen, dd. 1/11 *Junij* 1830, (Gouvernements-blad, n°. 9.)

DE GOUVERNEUR GENERAAL *ad interim* IN RADE.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Nademaal bij art. 68 der Publicatie, betrekkelijk de belastingen op de Erfvolgingen dd. 1/11 Junij 1830 (Gouvernements-blad, n°. 9) niet voorzien is in het geval dat de door den dood bevestigde uiterste wilsbeschikkingen niet gepasseerd zijn, in zoodanigen vorm, welke de opening en uitlezing van dezelve noodzakelijk maakt en, nademaal er intusschen geene redenen bestaan, waarom de Ontvanger met de perceptie van het Successieregt belast, in dit geval onkundig zouden moeten blijven van die bijzonderheden, welke, wanneer de uiterste wilsbeschikkingen in zoodanigen vorm zijn verleden, dat derzelver opening en uitlezing noodzakelijk volgen moet door de Ambtenaren met de Notariële practijk in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen belast, volgens hetzelfde artikel, binnen den tijd van *acht* dagen na dezelve opening en uitlezing, ter hunner kennisse moeten gebragt worden.

ZOO IS HET, dat Wij daarin willende voorzien, hebben goedgevonden en verstaan, art. 68 van de evengemelde Publicatie te amplieren, als volgt:

»Wanneer de uiterste wilsbeschikkingen »niet in eenen vorm zijn gepasseerd, die »eene opening of lezing noodzakelijk »maakt, zullen de bovenstaande verplig»tingen vervuld worden door de Erfge»namen en Executeuren of Bewindvoerders »van de Nalatenschap, binnen de *drie* »dagen, nadat dezelve door den Ontvanger »met de perceptie van dit middel belast, »daartoe schriftelijk zullen zijn aange»maand, en zulks op eene boete van »*Tien Gulden*, voor elken dag verzuim."

En op dat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het Gouvernements-blad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd in de Raadsvergadering, gehouden alhier aan *Paramaribo*, den 10den April 1832, het negentiende jaar van Zijner Majesteits regering.

E. L. VAN HEECKEREN.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur Generaal *ad int.* in Rade,

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

ADVERTISSEMENTEN.

Aan de NIEUWE WEES- KURATEELE- EN ONBEHEERDE BOEDELS KAMER DEZER KOLONIE zijn gedevolveerd de navolgende Boedels, als:

Van ISAK BUENO DE MESQUITA, den 5 Februarij 1831; H. DE VEER GEWELD, den 23 Maart; PIETER WILLEM WALKER, den 9 April; de vrije CLARIJNTJE van VALENTIJN, bij den H. Doop genaamd BERHARDINA, den 19 dito; PIETER WITTIG, den 28 dito; PHILLIPPE ALLEMAND, den 7 Mei; GARBRAND GARRELTS BOUWERMAN, den 30 dito; de vrije MARGO van NEHRKORN, den 13 Junij; de Plant. *Nieuw Mocha*, voor de ½ aankomende de Erven F. CRAMER, en ⅙ en een 1/12 aandeel in de Plant. *Breda*, aankomende S. H BURRIJ, vermits het overlijden van CORNELIS VAN ELMPT, onbeheerd.

4de Advertentie.

Als voren: de Boedels van H. J. HIMMEN, den 12 April 1831; JOHN RELEIJ, den 2 Julij 1831; EDWARD BACON JOIJCE, den 4 dito; AVANTUUR van WINDHORST, den 11 dito; LODOVICUS ADRIANUS LANGUTH, den 28 dito; CORNELIA WELHELMINA STRIDDELS, wed. C. RINGELING, den 6 September 1831; ANNA ROZALINA van MEIJER, den 12 dito; ABIGAEL EPHRAIM POLAK, wed. ARON JOSEPH POLAK, en daaraan behoorende ⅛ aandeel in de Houtgrond *Ephraimszegen*, den 12 dito; BENJAMIN LEVIJ, den 21 dito; ANTHONIJ VAN DEN BERG, den 27 dito; de Plant. *Breda* voor 1/12 aandeel aankomende A. M. S. FRIJKENIUS, 1/36 aandeel aankomende A. BURRIJ en 1/36 aandeel aankomende C. L. BURRIJ.

3de Advertentie.

Als voren: de Boedels van L. DE MEIJ CRISSON, den 4 October 1831; ELIZA of IRIS van MUTTLEBURIJ, den 11 dito; HERMANUS REDEKER, den 12 dito; PIETER DE WILDE, den 17 dito; ABRAHAM PATOIR, den 20 October 1831; JOHANNIS FREDERIK, den 24 dito; RICHARD ROWLAND, den 1 November 1831; JOHAN DANIEL FABER, en de helft van den gemeenschappelijken Boedel van denzelven, en huisvr. J. P. WEISSCHER (zoodanig als gemelde gemeenschappelijke Boedel zich op den 21 April 1830, dag van echtscheiding heeft bevonden) den 15 November 1831; W. H. SNIJDERS, den 17 November 1831; wed. M. E. C. VAN THOL, geb. HENDRIKS, den 18 dito; de vrije LENA van LENTZ, den 19 dito; de belangens van den uitlandige Mr. A. VAN ESCH, door het overlijden van P. VAN ESCH en het desistement van de gesubstitueerde gemagtigden, den 8 December 1831; MOZES FERNANDES JR., den 8 dito; ABIGAëL ROBLES DE MEDINA, wed. ARON FERNANDES, den 12 dito; CORNELIA HIJSVERKERK, wed. NEIJDING, eerder wed. HOUWLIG, den 22 dito; SARA NUNES CAMPOS, wed. ISAK MOZES FERNANDES, gevonden in den Boedel van MOZES FERNANDES JR.

2de Advertentie.

Als voren: de Boedels van ABIGAëL SALOMONS, huisvrouw van SALOMON GOMPERTS, den 3 September 1831; ALEXANDER BEGBIE, den 11 Januarij 1832; ROBERT BENT, den 11 dito; ELISABETH MEIJERS, den 6 Februarij dito; G. F. DRANSFELD, den 6 Februarij dito; JACOB HAIM ROBLES DE MEDINA, den 10 dito; WILLEM HALSKE, den 27 dito; A. CUMMINGS, den 8 Maart dito; de gerepudieerde gemeenschappelijke Boedel JAN GEORGE DE HEIJDER, en nagelatene huisvrouw ANNA MARGARETHA CONNELL, den 12 Maart dito; JOHN EVANS, en daaraan behoorende Plantaadje *Huwelijkszorg* en de Houtgrond *vier Hendrikken*, den 14 Maart dito; en de vrije MATTHIJS van de weduwe M. G. VAN DALEN, den 23 Maart dito.

1ste Advertentie.

En worden uit krachte van het XIV Artikel, der Instructie en Ordonnantie voor opgemelde Kamer geëmaneerd, alle die genen, welke pretentien tot lasten van voormelde Boedels of Plantagien mogten hebben, alsmede die aan dezelve verschuldigd mogten zijn, aangemaand, om daarvan opgave en betaling te doen, binnen den tijd van *een* jaar na den dag dat de voorschrevene Boedels aan de Kamer zijn vervallen, op pœne van verstoken te zijn van hun regt en actie tegen Kurators van voormelde Kamer.

Paramaribo den 19 *April* 1832.

De Scriba van de Commissie tot de zaken van opgemelde Kamer,
R. GOLLENSTEDE.

De AMBTENAREN provisioneel belast met de waarneming der belangen van het Departement der *Nieuwe Wees-Kurateele- en Onbeheerde Boedels Kamer dezer Kolonie*, zullen op Vrijdag den 27sten dezer, des namiddags ten *vier* uren, ter voorschreven Kamer, door den Vendumeester J. E. LIJONS, publiek verkoopen:

Een *ERF* en daaropstaande *GEBOUWEN*, gelegen aan de *Keizer Straat*, La. C. No. 97; aankomende den Boedel wijlen ELISABETH MEIJERS.

De verkoop-conditien en bewijzen van eigendom, zullen *drie* dagen vóór den verkoopdag, ter *visie* liggen, bij opgemelde Vendumeester.

Paramaribo den 19 *April* 1832.

C. A. FISCO,
2de Commies.

N. L. BRAAM, Exploicteur bij den Hove van *Civile en Criminele Justitie dezer Kolonie*, zal op Vrijdag den 20sten April 1832, des morgens de klokke *negen* uren, ter Kastelenije van het *Hof van Civile en Criminele Justitie*, publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven SANTJE, HENDRINA en SOPHIE; aankomende de Weduwe J. M. VON KAPS geboren SATIE, thans gehuwd met W. MEIJER.

Paramaribo den 18 *April* 1832.

GETROUWD:
Mr. HENDRIK HEIJLIDIJ.
EN
ANNA CATHARINA GISIUS.

Paramaribo den 18 *April* 1832.

Surinaamsche Maatschappij van Weldadigheid.

Het Hoofd-Bestuur derzelfs leedwezen betuigende, dat de Maatschappij, door onderscheidene tusschen gekomene omstandigheden, verhinderd is geweest, hare *vierde* jaarlijksche Algemeene Vergadering, vroeger te doen plaats vinden: heeft het genoegen, thans te mogen brengen ter kennisse zoo van het Algemeen, als van hare Leden in het bijzonder, dat die openlijke bijeenkomst alsnu gehouden zal worden in het Kerkgebouw der Luthersche Gemeente, op Donderdag den 26 April aanstaande, des morgens ten 8½ ure.

Het Bestuur noodigt alle Leden der Maatschappij vriendelijk uit, aan de viering van dit jaarlijksch Feest, wel te willen deel nemen, het verzoekt allen en een iegelijk, geene leden zijnde, die Vergadering met derzelfs tegenwoordigheid te vereeren, en door eene talrijke opkomst, den luister der plegtigheid te verhoogen.

Paramaribo den 31 *Maart* 1832.

Op last van het Hoofd-Bestuur.
De Algemeene Secretaris der Maatschappij,
N. G. VLIER.

VENDU.

Op Maandag 30 April aanstaande, zal door den Vendumeester A. SALOMONS, publiek worden verkocht, ten huize van den Heer J. D. WITT, aan de *Kerkezijde:*

Differente Winkelwaren en Meubelen, Kistwijn, Roode en Madera, Glaswerk, Schotlantaarns, glaze Stulpen, Liqueur-Kelders, Olij- en Azijnstel, Russisch Dril, Engelsch Leer, gernite Gingangs en andere, Chamoise, fijne Linnens; — echte Grawaten, Centuur Gespen, gaze Shawls, Kamerdoek, — nieuwe Watervaten à 75 gallons en Hollandsche Chocolaad, &c. &c.

G. M. A. SANDER geb. SANDER, vertrekt.

J. L. G. KUHN vertrekt.

Mengelwerk.

LIST TEGEN LIST.

Eene ware Anecdote.

Omstreeks vijftig jaren geleden leefde in *Engeland* de beroemde Prediker GEORGE WHITEFIELD, die de gewoonte had van jaarlijks naar *Londen* te reizen, en aldaar, door zijne predikatiën in den volkstoon, vele menschen rondom zich te verzamelen; vooral mogten de vrouwen hem gaarne hooren. Hij maakte bij die gelegenheid er bijzonder zijn werk van, om de christelijke milddadigheid zijnen toehoorderen aan te prijzen, en als de voornaamste der deugden voor te stellen; trachtende hen hierdoor tot eene rijkelijke ondersteuning van een door hem te *Georgia*, in *Carolina*, gesticht Seminarium te bewegen. Onder zijne vlijtigste toehoorderessen was ook zekere *Mistr.* HILL, wier man eene brouwerij had. Zijne fabrijk bragt nu wel zoo veel op, dat hij zijn huisgezin daarvan kon onderhouden; dan, daar hij van zichzelven geen vermogen bezat, had hij somtijds, bij het aankoopen van granen, geldgebrek, en moest dus, wat hij ontving, wèl te rade houden. — Wel verre dat hij eene gelijke hoogachting, als zijne vrouw, voor den geestelijken redenaar zou hebben gevoed, keurde hij het hoogelijk af, dat zij dien overal zoo zeer naliep; en, wanneer zij hem nu en dan om eene milde bijdrage ten behoeve van het Seminarium verzocht, wilde hij van niets hooren. Hieruit ontstond dan tusschen de beide echtgenooten niet zelden eene eenigzins hevige woordenwisseling. De vrouw prees daarbij haren zielzorger boven alle mate, en beschouwde hem als een' Heilig; de man, daarentegen, kon niet nalaten hem voor een' bedrieger te houden, die der ligtgeloovige vrouwen, onder allerlei schoone voorwendsels, het geld aftroggelde, haar tot onderhoud van het huisgezin gegeven; en, wanneer zijne kas juist op dat tijdstip wat schraal was, nam hij het ook met zijne eertitels zoo naauw niet, en noemde den geestelijke bij herhaling een' schelm. De ligtgeraakte vrouw, hoe zeer het haar voor het overige geenszins aan verstand ontbrak, ontbrandde hierover in den hevigsten toorn; en, daar zij geloofde, dat haar man alleen uit eene onchristelijke liefde tot het geld zoo smadelijk oordeelde, besloot zij haren trek naar weldadigheid op eenige andere wijze heimelijk te voldoen, en het geld te *nemen*, dat men haar niet wilde *geven*.

Op zekeren morgen, dat de brouwer voor zijnen geopenden lessenaar stond, werd hij haastiglijk geroepen, en, daar hij meende in een oogenblik weder terug te zullen zijn, liet hij denzelven open. De vrouw meende thans de kans schoon te zien, om hare dweepzuchtige begeerte naar weldadigheid op eene ongeoorloofde wijze te bevredigen. Zij opent de geldlade, waarin de man vijfentwintig guinjes tot den aankoop van garst bijeenverzameld had, nam daar tien van af, en verwijderde zich zoo behendig, dat de spoedig terugkeerende man niets bemerkte.

Mistr. HILL ging thans niets meer ter harte, dan het zoo gelukkig ontvreemde geld terstond den geestelijke te doen toekomen. Zij kleedde zich dus, zoo spoedig mogelijk, met oplettendheid, nam de de goudstukken, in een papier gewikkeld, in de hand, en wilde heengaan. Den spiegel voorbijkomende, ziet zij echter, dat er nog iets aan haren opschik ontbrak, leide dus het geld op de tafel onder den spiegel, en bragt het ontbrekende te regt. Intusschen valt haar in, dat zij nog iets in de keuken te bestellen heeft; zij gaat derwaarts, zonder het geld mede te nemen. Op dat tijdstip komt haar man in de kamer, en, vinnende een pakje op de tafel liggen, onderzoekt hij, wat het zij. Bij het zien van dit goudgeld vermoedt hij terstond, wat er gaande is, neemt het goud heimelijk daaruit, doet even zoo vele stukken kopergelds op gelijke wijze daarin, legt het pakje weder neder, en gaat heen. De vrouw, terugkomende, spoedde zich nu, met het pakje, naar haren geliefden WHITEFIELD.

Gelukkig vond zij den man te huis; en, nadat zij hem met veel welbespraaktheids had betuigd, hoezeer zijne godvruchtige vermaningen haar hart getroffen hadden, gaf zij haar leedwezen te kennen, dat zij voor zijne Stichting niet zoo veel kon bijdragen, als zij wel wenschte; zij hoopte nogtans, dat hij haar *penningsken* goedgunstig zou aannemen. Met deze woorden reikte zij hem het pakje over, dankte hem nogmaals voor de vele stichting, die zij uit zijne met de regte zalving gekruide leerredenen getrokken had, en nam eerbiedig afscheid. WHITEFIELD, die het pakje ongeopend in zijn' zak had gestoken, betuigde haar wederkeerig zijnen dank voor hare milde gift, en geleidde haar tot aan den trap.

Nauwelijks was zij weg, of hij opende het, om te zien, hoe groot het geschenk wel ware. Maar, toen hij de koperen munt ontdekte, en daarmede het gewaad en uiterlijk voorkomen der vrouw vergeleek, kwam hij op de gedachte, dat zij met hem den spot had willen drijven. Haastig rukte hij de deur open, en riep de Dame, die intusschen tot aan de huisdeur genaderd was, weder terug. Zij kwam terstond weder boven; en nu vroeg WHITEFIELD haar, wat toch dat armhartig geschenk (terwijl hij haar het kopergeld voorhield) te beduiden had, wat hij daarmede zou uitvoeren, en of zij het hem misschien gebragt had, om hem daardoor een weinig voor den gek te houden. *Mistr.* HILL, die zich volkomen bewust was, echte stukken goudgeld in het papier gedaan te hebben, herinnerde zich thans, ter goeder ure inderdaad, de woorden haars mans, bij welke hij hem eenen bedrieger en schelm had genoemd, en besloot nu, dat WHITEFIELD in dien tusschentijd het goudgeld voor koper had verruild, om daardoor eene tweede gift van haar te erlangen. Zij viel hem nu scherp en luidruchtig aan, en betuigde, dat zij hem dikwerf eenen schelm en beurzensnijder had hooren noemen, maar zulks nooit had kunnen gelooven; doch dat zij daarvan thans ten volle verzekerd was geworden; want dat zij zeer wel wist, met eigene handen, tien wigtige guinjes in datzelfde papier gewikkeld, en deze hem overhandigd te hebben; terwijl hij nu voorgaf, slechts tien stukken koperen munt ontvangen te hebben. Nadat zij op deze wijze van haren geliefden Prediker, die haar niets schuldig bleef, had afscheid genomen, keerde zij, nu eerst waarachtig bekeerd, naar huis terug, van dat tijdstip af de hoogste gedachten van het juiste oordeel en de scherpzinnige klookheid haars mans voedende, die zich, van zijnen kent, zorgvuldig wachtte, haar ooit inlichting omtrent dit misverstand mede te deelen, zich met het uitwerksel tevreden houdende, van hierdoor eene zuinige, gehoorzame en huisselijke vrouw te hebben verkregen, die, tot eene redelijke godsvrucht en eene meer gepaste weldadigheid teruggekeerd, het belang van haar gezin voortaan getrouwelijk behartigde.

(*Overgenomen.*)

DE KEIZER VAN CHINA OP HET CONGRES TE AKEN.

Toen Keizer ALEXANDER van *Rusland* zich, tijdens het Congres, te *Aken* bevond, ontmoette hem, op zekeren dag, dat hij met den Koning van *Pruissen*, alleen en zonder gevolg, wandelde, een Officier van het leger, die niet slechts daardoor, dat hij zich op een' ongewonen tijd in *Duitschland* bevond, maar ook door zijn treurig voorkomen, 's Vorsten opmerking tot zich trok. De Keizer sprak hem aan, en vroeg hem naar de oorzaak van zijnen kommer; waarop de Officier met hartstogtelijk gevoel antwoordde: »Wèl, Mijnheer, heb ik reden tot smart! Niet lang geleden keerde ik van het Gezantschap naar *China*, hetgeen ik derwaarts had verzeld, terug, en werd door mijnen Vorst met deze orde (terwijl hij op het kruis van *Wladimir* aan zijne borst wees) beloond. Nog kende ik den Keizer niet in persoon. Ik wilde mij de gelegenheid ten nutte maken, om hem voor de verleende eere te danken, toen ik tot mijn leedwezen vernam, dat hij niet in de Residentie, maar in *Duitschland*, en wel te *Aken*, was. Ik nam verlof, en deed de reis van *Petersburg* herwaarts op de snelstmogelijke wijze, om mij hier van het gevoel mijns harte te kwijten, en — thans verneem ik, dat de Keizer reeds vertrokken is!" — De Monarch, getroffen door dit sterksprekend blijk van een dankbaar gemoed, zeide met ongemeene vriendelijkheid: »Gij vergist u, mijn jonge vriend! De Keizer is nog hier, en, kort gezegd, ik ben het zelf." — »Mijnheer," hernam de Officier, zonder eenige aanmatiging, »met dat gezag, waarmede gij u Keizer van *Rusland* noemt, kan ik mij Keizer van *China* heeten. Waartoe die scherts? Doch, wees *gij* zoo goed," en, dit zeggende, wendde hij zich tot den meer ernsthaftigen Koning van *Pruissen*, »mij te zeggen, of de Keizer werkelijk reeds vertrokken is." — »Inderdaad niet," antwoordde de Koning; »hij is nog hier, en staat voor u; dit verzeker ik u, als Koning van *Pruissen!*" — »Spotvogels, Mijnheeren, moogt gij zijn!" hernam nu de Officier verstoord; »en het verraadt weinig kiesch gevoel, een' reeds zoo zeer teleurgestelden man zoo te bespotten. Vaartwel!" — Ter naauwernood had de Keizer nog den tijd, hem naar zijn adres te vragen, hetgeen hij met zekeren onwil opgaf, terwijl hij zich schielijk omkeerde, en de beide Monarchen, die hem lagchend nazagen, zonder groeten staan liet. — Des anderen daags gingen beide, met hun gevolg, hem opzoeken. Thans bleef den ongeloovigen geen twijfel meer over; hij viel den Keizer te voet, en vroeg hem om vergeving. Op de minzaamste wijze hief deze hem schielijk op, hem noodigende met hen te gaan; en hij genoot de eer ten maaltijd gevraagd te worden, waar hij, onder den titel van Keizer van *China*, tusschen de beide Monarchen moest plaats nemen, die hem, ten loon van zijn erkentelijk hart, meer dan één bewijs van toegenegenheid schonken.

(*Overgenomen.*)

GEESTIGE REGTSCHAPENHEID.

BOILEAU vleide nooit. LODEWIJK XVI leide hem, op zekeren tijd, verzen, waaraan hijzelf, met veel inspaningen en heimelijke voldoening over het welgelukken, zijne krachten beproefd had, ter beoordeling voor. »Sire!" was het merkwaardig antwoord van den moedigen BOILEAU, »niets is uwer Majesteit onmogelijk. Gij »wildet slechts verzen maken, en het is »u gelukt!"

(*Overgenomen.*)

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.